

Derefter kom:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterfste Jærnbane m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Singersleb):

Dette Lovforslag gaar ud paa en Bemyndigelse til Udvidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterfste Jærnbane m. m.

Dette „m. m.“ er i det givne Tilfælde temmelig rummeligt, og jeg kan ikke nægte, at under dette maa man søge Hovedbestemmelsen i Loven. Denne Hovedbestemmelse gaar ud paa, at Regeringen bemyndiges til at afslutte Overenskomst uden Brug af Stempel om, at Driften af de falsterfste Baner senest den 1ste Januar 1893 overgaar til Statsbanerne mod, at der af Statskassen udredes en aarlig Forpagtningsafgift af 120,000 Kr. Det vil vist være i det høje Tings Grindring, at der i mange Aar har været Tale om Statens Overtagelse af de lolland-falsterfste Baner, uden at det er lykkedes at tilvejebringe Enighed derom, og det lader sig, saa vidt jeg skønner, heller ikke gøre i Djebliffet. Efter at man i Aar — og man vil jo fra Finansloven vide Bested derom — er naaet til en dobbelt Dag- og Natfart mellem Gedser og København, maatte det stille sig for Regeringen saaledes, at det var i høj Grad ønskeligt, at Statsbanerne kunde, om ikke ligerem optage i sig de falsterfste Baner, dog komme i Besiddelse af Driften af dem fra Dreghoved til Gedser. Lollandsbanen egner sig som en Sidebane særdeles godt til at blive under Privatdrift. Man maatte saaledes lade selve Ejendomsretten bestaa, som den er, og lade Rentegarantien blive staaende. De 120,000 Kr., som opføres her, udredes i Virkeligheden ikke paa anden Maade end igennem Rentegarantien til de lolland-falsterfste Baner, det repræsenterer for Gedserbanen et Beløb paa 3 Mill. Kr.; en egentlig Forpagtningsafgift af Banestrækningen fra Dreghoved til Gedser er der ikke Tale om at tilbyde, da Statens Rentegaranti vil blive staaende. Hvis det maatte findes hensigtsmæssigt at overtage denne Drift, maa man selvfølgelig overtage Banens Beholdning tillige. For at muliggøre den udvidede Fart over Gedser vil det være nødvendigt at anlægge et nyt Dampfærgeleje, som er anslaaet til 100,000 Kr., og det er en af de Ting, som der søges

Rentegaranti for her. Det er for Resten allerede under Udførelse, da det har været aldeles nødvendigt at paabegynde det. Endvidere er der Anskaffelsen af Materiel, nemlig Lokomotiver og Vogne, og dertil er der paaregnet 150,000 Kr. Det kan jo blive et Spørgsmaal, og i Folketinget har man ogsaa ment, at Statsbanerne lige saa godt kunde gaa direkte til Anskaffelse af dette Materiel, som dog maatte overdrages til Staten, naar den skulde besørge Driften, men Materiellet er imidlertid blevet bestilt gennem de lolland-falsterfste Baner, og jeg ved ikke allerede nu, hvorledes Forholdet vil kunne ordnes, det forekommer mig ogsaa at være af mindre Betydning. For saa vidt det findes hensigtsmæssigt, at Statsbanerne direkte anstafte Materiellet, kan det kun ske ved, at man søger Bevilling dertil paa Tillæggsbevillingsloven, og i saa Fald giver man naturligvis ikke den Rentegaranti, her er Tale om; thi det følger af sig selv, at man ikke vil benytte den her foreslaaede Bemyndigelse, naar man selv tilvejebringer Materialet. Det tredje, der skal gives Rentegaranti for, er for den Kapital, der vil medgaa til Ombygning af Jærnbanebroen over Guldborgsund, hvortil der nu i Lovforslaget er paaregnet 465,000 Kr. Det vil være nødvendigt, at jeg omtaler dette Spørgsmaal lidt nærmere. Det vil være i Grindring, det er i alt Fald bitterligt, at der i Rigsdagssamlingen 1887—88 af Regeringen blev fremsat et Lovforslag om Udvidelse af Statens Rentegaranti for de lolland-falsterfste Baner med et Beløb af 1,100,000 Kr., for at det lolland-falsterfste Selskab kunde blive sat i Stand til at anlægge en ny Jærnbanebro over Guldborgsund. Det var en større Sum end den, der nu her foreslaas bevilget. Overslaget kom den Gang fra den Ingeniør, som har det særlige Tilsyn med de lolland-falsterfste Baner, og Forslaget gik ud paa, at man skulde bygge en Jærnbanebro et Stykke borte fra den nuværende Jærnbanebro, altsaa gaa til en helt ny og temmelig dyr Foranstaltning. Dette Forslag vandt ikke Bifald i Folketinget og blev liggende der. Jeg var noget betænkelig derved, da Broen i flere Aar var skildret som usolid. Smidlertid er det jo lykkedes at faa den til at staa endnu og benytte den endnu. Efter at man havde fundet dette Forslag for dyrt, blev der af Overingeniøren for Statsbanerne, den Mand, som i det hele taget udarbejder Forslag til Regeringen, udarbejdet et nyt Forslag til Ombygning af 465,000 Kr. Det er det, Regeringen altid har ønsket at gennemføre. Det er et solidt Forslag, derefter bygges paa det Sted, hvor Jærnbanebroen nu lig